

Rabbi Dov Ber of Mezeritch
Ohr Torah
Parshas Beshalach

Siman #88

"Why do you cry out to Me? Speak to the children of Israel, and let them journey forth." Exodus 14:15	מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו.
The explanation is that the Holy One, Blessed be He, sometimes performs a miracle for His own sake, as in "For My sake, for My sake I will act," and sometimes He does so in the merit of a righteous person.	פי' כי הש"י לפעמים עושה נם בשביל עצמו, כמו למעני למעני לעשה, ופעמים עושה בזכות צדיק.
Now, it is known that the Israelites of that generation were not worthy of a miracle, as they had no merit, and they cried out to Hashem that He should act for His own sake, for the sake of publicizing His greatness and divinity, blessed be He.	והנה ידוע ישראל שבאותו הדור אינם ראויים לנס, שלא היה להם זכות, וצעקו אל ה' שיעשה 'למענו, למען פרסום גדולתו ואלוהותו ית'.
And Hashem said, "Why do you cry out to Me?"—meaning, your outcry is that I should act for My own sake. "Speak to the children of Israel, and let them journey forth"—in the merit of Avraham.	ואמר הש"י מה תצעק אלי, דהיינו צעקתך הוא שאעשה למעני, דבר אל בני ישראל ויסעו, בזכות אברהם.
As it is stated in the Midrash, regarding Avraham it says, "And Avraham arose early in the morning," and here it says, "toward the morning."	כמו שנאמר במדרש, כי באברהם נאמר וישכם אברהם בבוקר וכאן נאמר לפנות בוקר.
If so, they have nothing to do but journey forth, for even though they themselves lack merit, they have the merit of their father Avraham and do not need to cry out that I should act for My own sake.	אם כן אין להם אלא ליסע. כי הגם שאין להם זכות מפאת עצמן, יש להם זכות אביהם אברהם ואינם צריכים לצעוק שאעשה למעני.

Siman #89

And the sea returned toward morning to its strength, and our Sages expounded that it means "to its condition," for the Holy One, Blessed be He, had stipulated that the sea would split for Israel.	וישבא הים לפנות בוקר לאיתנו, ודרשו רז"ל לתנאו, שהתנה הקדוש ברוך הוא שיקרע הים לישראל.
At first glance, it is unclear with whom the Holy One, Blessed be He, made this stipulation.	ולכאורה אינו מובן עם מי התנה הקדוש ברוך הוא.
However, the matter is that at the moment He uttered the command, He stipulated that the sea would split; otherwise, the seas (or according to another version: the waters) would not have existed and would not	אך הענין הוא, בשעה שאמר המאמר התנה שיקרע הים, ואם לאו לא היו נמצאים הימים (נ"א: המים) ולא נבראו במקום הזה, כי יתבטלו ממצאות הבריאה.

Rabbi Dov Ber of Mezeritch
Ohr Torah
Parshas Beshalach

have been created in this place, for they would have been nullified from the reality of creation.	
For the entire Torah consists of positive and negative commandments.	כי כל התורה כולה היא עשה ולא תעשה
With this, we can understand what our Sages said: "The righteous fulfill the will of the Omnipresent," and they did not say "they fulfill His word or His command," for the will of the Blessed Name is not comprehensible.	ובזה יובן מ"ש רז"ל צדיקים עושים רצונו של מקום, ולא אמרו עושים דברו או מאמרו, כי הלוא רצון השם יתברך אינו מושג
The analogy is to a father who states before his son some halachic ruling or some novel Torah insight, and the son, due to his great sharpness and analytical skill, refutes his father's words (and presents a different approach).	אך המשל בזה, אב שאומר בפני בנו איזה דבר הלכה או איזה חידוש בתורה, ובן מגודל חריפותו ופלפולו סותר את דבריו (ואומר באופן אחר).
Now, even though the son contradicts his father and refutes his words, nevertheless, the father derives great satisfaction, immense delight, and great joy from this, as in the verse "My son, be wise, and my heart will rejoice." Mishlei (Proverbs) 27:11	והנה אף שהבן מתנגד לאביו וסותר את דבריו, עם כל [זה] יש לאב נחת ותענוג גדול ושמחה 'גדולה מזה, על דרך חכם בני וגו'
And this is the superior will of the father, more than if the son had remained silent and agreed with his words.	וזהו רצון הטוב מן האב יותר משהיה שותק ומסכים לדבריו
So too, the righteous rule through their fear of God, as it were, and this is the meaning of "they fulfill His will," even though they do not necessarily fulfill His word or His command.	כך הוא הצדיק מושל ביראת אלקים כביכול, וזהו עושים רצונו, אף על פי שאינם עושים דברו ומאמרו
With this, we can understand what was said regarding Rabbi Pinchas ben Yair, who told the Ginnai River, "Divide your waters for me, for I am going to fulfill a mitzvah."	ובזה יובן מ"ש (גבי) רבי פנחס בן יאיר (שאמר) לגינאי נהרא (פלוג) [חלוק לי] מימך שאני הולך לדבר מצוה,
The river replied, "I, too, am going to fulfill the will of my Creator."	אמר לו גם אני הולך לעשות רצון קוני,

Rabbi Dov Ber of Mezeritch
Ohr Torah
Parshas Beshalach

Rabbi Pinchas ben Yair said to it, "If you do not split your waters, I decree upon you that no water shall ever pass through you again."	א"ל אם אין אתה חולק ולין מימך גוזרני עליך שלא יעברו בך מים לעולם.
At first glance, this is difficult—did the river not respond with a valid answer?	ולכאורה קשה, הלא השיב לו תשובה נכונה.
This can be understood with what was explained earlier: the Holy One, Blessed be He, stipulated with the acts of Creation that they would fulfill the will of the righteous, even if it is contrary to their natural order.	ויובן עם מ"ש לעיל, שהתנה הקב"ה עם מעשה בראשית שיעשו רצון הצדיקים אף שאינם בטבעם,
From a positive statement, one can infer the negative.	ומכלל הן אתה שומע לאו.
Thus, Rabbi Pinchas ben Yair told the river, "If you do not split your waters, it means you are not fulfilling the condition that was established at the time of Creation.	וכך אמר לו ר' פנחס בן יאיר, אם אין אתה חולק מימך נמצא שאין אתה מקיים תנאי, הנאמר בשעת המאמר,
If so, you are as if you never existed, just as if no water had ever been created here.	והרי אתה כלא היה מעולם וכמו שלא נבראו כאן מים,
Consequently, no water shall ever pass through you again."	ונמצא שלא יעברו בך מים לעולם.
This is also the meaning of what Yehoshua said to the sun, "Stand still."	וזוהו גם כן מ"ש יהושע לשמש דום.
All of this applies to one who is called a son of the Holy One, Blessed be He, for he can fulfill the will of his Creator.	וכל זה מי שהוא נקרא בן להקדוש ברוך הוא, יכול לעשות רצון קונו,
And who is this? One who guards the covenant, who is called "the righteous, the foundation of the world."	ואיזהו זה, השומר בריתו הנקרא צדיק יסוד עולם
(Another version: "One who guards the covenant is called a righteous one.")	נ"א: השומר הברית הנקרא צדיקן)
Understand this well.	והבן זה היטיב.

Siman #90

Then Moshe sang, etc.	אז ישיר משה וגו'.
-----------------------	-------------------

Rabbi Dov Ber of Mezeritch
Ohr Torah
Parshas Beshalach

Our Sages said: The gazelle is the most pious of animals, etc.	'הנה אמרו רז"ל איילה חסידה שבחיות וכו'
When it desires to eat, it runs to the dark mountains and brings food for them, and it derives more pleasure from what they eat than from any other delight.	כד בנהא בעיין למיכל רהטה להרי חשך ומייתי להון מזונא ומתענגת במה שהם אוכלים יותר מכל התענוגים.
<p>[NOTE: The gazelle is described as "the most pious of animals" because it exhibits selflessness and care for others. Instead of merely seeking its own sustenance, it goes to "the dark mountains"—a place of difficulty or scarcity—to bring food for others. The phrase "it derives more pleasure from what they eat than from any other delight" emphasizes the value of giving and generosity. True piety is not just about personal spiritual elevation but about ensuring the well-being of others. The gazelle finds greater joy in providing for others than in indulging itself. END NOTE]</p>	
It is known that all sustenance that comes to us is through the three attributes of the three lines—Chesed (kindness), Din (judgment), and Rachamim (mercy).	הנה נודע כי כל ההשפעה הבאה אלינו הוא ע"י [מדות] ג' קווין חסד דין רחמים.
If in the revealed world we see the three lines, it follows that even in the higher world, which we cannot perceive, it too exists with the attribute of the three lines.	הנה אם באתגלייא נראה ג' קווין, נודע מזה שגם בעולם עליון שאין אנו משיגים ג"כ הוא במדת ג' קווים.
Even though, due to our limited perception, we do not see the distinction of the three lines mentioned, this is due to the immense brightness there.	הגם שלפי מיעוט השגתינו אינו נראה התחלקות הג' קווים הנזכר, הוא מחמת לב גודל הבהירות שבו.
It is like the example of the sun, which cannot be gazed at because of its great brightness, whereas the light that emanates from it can be looked at, perceived, and enjoyed due to its lesser intensity.	כמשל השמש שאין יכולים להסתכל בה מחמת גודל הבהירות שבה, והאור היוצא ממנה יכולים להסתכל בו ולהשיגו ולהנות ממנו לסיבת מיעוט בהירותו.
If the light had the same brightness as the sun, it could not be perceived or enjoyed; on the contrary, it would darken the eyes like the sun itself.	ואלו היה באור בהירות כשמש לא היו יכולין להשיגו ולהנות ממנו, כי אדרבא היה מחשיך את העינים כמו השמש.
So too in the higher world (another version: So too, the Holy One, Blessed be He, in His world), due to its immense brightness, it is not comprehensible, and it appears that there is no light there but only darkness.	כמו כן גם בעולם העליון (נ"א: כמו כן גם הש"י ב"ה בעולם), מחמת גודל הבהירות שבו אינו מושג, ונראה שאין בו אור אלא חושך.

Rabbi Dov Ber of Mezeritch
Ohr Torah
Parshas Beshalach

However, what emanates from it, such as the soul (and thought), we can see as it gives life to the body, but not its essence (another version: not His essence).	רק מה שיוצא ממנו כמו הנשמה (והמחשבה) אנו רואים שמחיה את הגוף, אבל לא עצמותה. (נ"א: עצמותו).
This is the meaning of "He made darkness His concealment," and all the more so, the division of the three lines is not visible.	וזוהו פי' ישת חושך סתרו, ומכל שכן שאין נראה התחלקות ג' קווים,
But in truth, everything that exists on land exists in the sea, and it is known that the lines are called "mountains."	אבל באמת כל מה שיש ביבשה יש בים, ונודע, שהקווים נק' הרי"ם,
Therefore, those lines in the higher world are called "mountains of darkness."	לכך אותן הקווין שבעולם העליון נק' הרי חושך.

And this is the gazelle (אילה), which represents the Shechinah, so to speak, which is the world of speech—meaning, the letters of speech of the Holy One, Blessed be He, through which the world was created, as in "And God said, 'Let there be light,'" and similar statements.	וזוהו אילה, שהיא שכינה כביכול, שהוא עולם הדבור, דהיינו אותיות אולבור של הקב"ה שבו נברא העולם, דהיינו ויאמר יהי אור וכדומה
And it is what sustains this world.	והיא המחיה העוה"ז.
This is the meaning of "it runs, etc."—that is, it ascends to the world of thought to receive sustenance for the inhabitants of the world, just as speech receives from thought and what is above it.	וז"ש רהטת וכו', ר"ל שעולה היא (על) [אל] עולם המחשבה לקבל שפע לבאי עולם, כמשפט הדבור שמקבל מן המחשבה ולמעלה הימנו,
And it takes pleasure in what it bestows.	ויש לה תענוג במה שמשפעת.
It is known that Israel is the life-force of all the worlds,	ונודע כי ישראל הם חיות של כל העולמות ((כולם
since all were created for their sake.	,ע(פי') [לפי] שבשבילם נבראו כולם)
And when He, Blessed be He, contemplated creating Israel, in the fervor of that thought, all the worlds were created for Israel's sake.	ובחשבו ית' שיבראו ישראל, בהתלהבות זה, נבראו כל העולמות לצורך ישראל
And this fervor is literally their life-force.	,והתלהבות זה הוא חיותם ממש
If so, it follows that Israel is the life-force of all the worlds.	אם כן נמצא שישראל הם חיותם של כל (העולמות)

Rabbi Dov Ber of Mezeritch
Ohr Torah
Parshas Beshalach

As our Sages said, "Just as the world cannot exist without winds, so too, the world cannot exist without Israel."	כמ"ש רז"ל כשם שאי אפשר לעולם בלי רוחות כך אי אפשר לעולם בלא ישראל.
The speech of all Israel is, so to speak, the world of speech that sustains all the worlds.	ודבור של כל ישראל הוא עולם הדבור כביכול, המחיה כל העולמות,
And their thought is the world of thought, and so too what is above it.	ומחשבתן הוא עולם המחשבה, וכן למעלה ממנו,
And this world receives the letters of speech through the intermediary of the aforementioned attributes.	ועוה"ז מקבל אותיות הדבור דרך אמצעות (המדורות) הנזכר,
Since this world has dimension and limitation, it must receive through the attributes.	לפי שעוה"ז יש בו שטח וגבול צריך לקבל ע"י המדות.
The holiness of Shabbat, in the Mussaf prayer, in "Crown" (כתר), is when we elevate the world of speech to the world of thought.	והנה קדושת שבת במוסף בכתר שאנו מעלים עולם הדבור בעולם המחשבה,
And there, the brightness is so great that the distinction of the attributes is not visible.	ושם הבהירות גדול עד שאין נראה התחלקות המדות,
According to this, there would be no life-force left in this world.	ולפי זה לא ישאר חיות בעוה"ז
But this world is of supreme necessity, for there is no king without a people.	ועוה"ז הוא צורך גבוה כי אין מלך בלא עם.
Therefore, immediately after we say, "Where is the place of His glory?" (אי"ה מקום כבודו),	'ע"כ תיכף שאנו אומרים אי"ה מקום כבודו וכו',
And "Where" (אי"ה) alludes to the three highest Sefirot, where the distinction of attributes does not exist,	ואי"ה מרמז לג' ראשונות שאין שם התחלקות המדות,
Immediately afterward, we say, "From His place, He turns, etc."—meaning, to bestow His goodness here.	תיכף אח"כ אנו אומרים ממקומו הוא יפן וכו', דהיינו להשפיע טובו לכאן,
For there is no king without a people.	לפי שאין מלך בלא עם.
And this is [the meaning of] "Why do you cry out to Me?"	וזוהו מה תצעק אלי,
[And it is explained in the Zohar:] "To Me" (אלי) precisely, for the matter depends on Atika.	[ופ' בזוהר] אלי דייקא דבעתיקא תליא מלתא]

Rabbi Dov Ber of Mezeritch
Ohr Torah
Parshas Beshalach

And this is [the meaning of] "And you shall remain silent."	וזוהו ואתם תחרישון.
Because at that moment, it was necessary to change nature from water to dry land,	לפי שבעת ההוא היה צריך לעשות השתנות הטבע מים ליבשה,
and then Israel was strengthening themselves in prayer, upholding the world of speech, which is the life-force of this world.	ואז היו ישראל מתחזקים בתפלה, ומחזיקים בעולם הדבור שהיא חיות העוה"ז
Therefore, He could not bring about a change in this world.	לפיכך לא (הוא) [היה] יכול לעשות השתנות בעוה"ז.
Thus, He said to them: "Be silent," and the letters of speech, the life-force of the world, ascended to Atika,	על כן אמר להם תחרישו, ונתעלו אותיות הדבור חיות העולם עד לעתיקא
where no differentiation of attributes is seen, and there, sea and dry land are all equal, for it is the Supreme Will—understand this.	ששם אין נראה התחלקות המדות ושם ים ויבשה הכל שווין, כי הוא רצון עליון והבן
And afterward, when the sea returned to its strength, [then] "Moshe sang," etc.	'ואח"כ כששב הים לאיתנו, אז ישיר וגו
"Then" (אז) specifically, meaning that the Master of the world (אלופו של עולם) became connected with the seventh [attribute], which is the lowest level.	א"ז דייקא, דהיינו שנתקשר אלופ"ו של עולם בז' שהיא מדריגה התחתונה
"Moshe sang," but not before.	י.שיר משה, ולא מקודם לכן.
And therefore, Yehoshua said, "Sun, stand still in Givon," and our Sages explained: "Be silent from singing," and consequently, it remained in its place, for all its life-force comes through song.	ולכן יהושע אמר שמש בגבעון דום, ופי' רז"ל דום מלומר שירה, וממילא תעמוד במקומה לפי שכל חיותה ע"י השירה.
Likewise, all creations receive their life-force from the world of speech, that is, from the letters.	וכן בכל הנמצאים כל חיותם מעולם הדבור, דהיינו אותיות
And the letters desire to cleave to their source, which is their life-force.	והאותיות חפצים לדבק בשורשם, והוא החיות שלהם.
But when a change is needed, then the letters of speech ascend above the attributes, and they are silent from singing until the change passes.	אבל כשצריך לעשות השתנות, אז אותיות הדבור יש להם עליה למעלה מן המדות, ודום מלומר שירה עד שיעבור ההשתנות
And then they sing.	ואז אומרים שירה.

Rabbi Dov Ber of Mezeritch
Ohr Torah
Parshas Beshalach

It is known that the letters of speech are the Shechinah.	ונודע כי אותיות (הדבור) היא השכינה.
And this is [the meaning of] "To My mare among Pharaoh's chariots, I have likened you, My beloved."	וזזהו לסוסתי ברכבי פרעה דמיתי"ך רעיתי
See further in section 14.	ועיין בסימן יד.
And the Shechinah is called "this" (זאת), which is the revealed world.	והשכינה נקראת זאת, שהיא עלמא דאתגלייא.
And thus, after the change had passed and the sea returned to its strength, [then] "Moshe and the children of Israel sang,"	וזזהו שאחר [שעבר] ההשתנות וחזר הים 'לאיתנו אז ישיר וגו'
"this entire song," meaning that the song that the Shechinah was singing at that time during the transformation,	כל (השירה הזאת, דהיינו מה שהיתה) השכינה שרה באותה השעה שהיתה בהשתנות במקומה,
Moshe and the children of Israel then sang afterward when the change had passed—understand this well.	שר משה ובני ישראל אח"כ כשעבר השתנות והבן.